

§ 7. Władza skarbowa może w razie potrzeby już w toku dochodzenia poczynić kroki celem zabezpieczenia grzywien oraz należności przypadających z tytułu wykroczenia.

W razie nieuiszczenia dobrowolnego kary pieniężnej i należności będą ściągane w sposób przepisany dla ściągania podatków. Zaległe kary pieniężne i należności ściągają się analogicznie do postanowień art. 2 i 6 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 31 poz. 189) o karach za zwłokę oraz kosztach egzekucyjnych wraz z karą za zwłokę wynoszącą miesięcznie 10% zaległych w terminie niezaplaconych kwot i opłatami na pokrycie kosztów spowodowanych przymusowym ściąganiem zaległości (§ 6 ustawy).

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1923 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Załącznik do art. 1 rozp. Rady Min
z d. 24 maja 1923 poz. 401.

Powołane w powyższym artykule postanowienia rosyjskiej ustawy akcyzowej brzmią:

Art. 946. Uprawa buraków i wszelkich innych roślin zawierających cukier nie podlega żadnym ograniczeniom w całym Państwie, nie wyłączając Królestwa Polskiego, lecz od wyrobionego z tych roślin cukru uiszcza się na rzecz Skarbu: 1) opłatę patentową za prawo wyrobu, oraz 2) podatek od ilości otrzymanego cukru krystalicznego.

Cukier otrzymany z melasy opłaca podatek według zasad ogólnych.

Art. 948. Opłatę patentową pobiera się w wysokości pięciu rubli od każdego tysiąca pudów wyprodukowanego w fabryce cukru. Akcyzę pobiera się od każdego puda cukru gotowego w wysokości określonej trybem prawodawczym.

Art. 949. Rafinerje oraz cukrownie z rafinerjami opłacają specjalny patent (w wysokości pięciu rubli od każdego tysiąca pudów wyrobionej w nich rafinady).

Art. 1241. Winny rozpoczęcia produkcji w fabryce cukru bez uiszczenia opłaty patentowej ulega karze pieniężnej do wysokości 100 rubli i oprócz tego uiszczeniu podwójnej ceny patentu, fabryka zaś ulega zamknięciu z rozporządzenia Urzędu Akcyzowego do chwili opłacenia patentu.

402.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 25 maja 1923 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 14 sierpnia 1922 r. o komunikacji kolejowej na linii Puck—Hel.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów, oraz ustalenia taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 sierpnia 1922 r. o komunikacji kolejowej na linii Puck—Hel (Dz. U. R. P. № 76, poz. 687) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W § 1 rozporządzenia w dziale A. „Wyjątkowe Postanowienia Wykonawcze do Przepisów Przewozowych:”

W postanowieniu do art. 34 skreśla się zdanie ostatnie, mianowicie: „Przy przejściu bagażu przez stację Puck ustala się dodatkowy termin dostawy w wysokości 7 dób.”

W postanowieniu do art. 42 skreśla się zdanie pierwsze, mianowicie: „Przy przejściu przesyłki nadzwyczajnej przez stację Puck uwzględnia się termin dodatkowy, ustalony dla bagażu w art. 34”.

W postanowieniu do art. 61, w wierszu 8 po słowach „Wielkiej Wsi” dodaje się słowa: „(Hel), Kuźnica (Hel), Jastarnia”.

Postanowienie do art. 75, rozpoczynające się od słów: „Postanowienia wykonawcze do ust. 3) i t. d., aż do słów: w wysokości 7 dni” skreśla się.

W postanowieniach art. 94 w wierszu 3 słowo „stratę” zmienia się na słowo: „szkodę”.

W dziale B. „Postanowienia taryfowe:”

W punkcie 2) „Czynności ekspedycyjne” w wierszu 1 po słowach: „Wielka Wieś” dodaje się słowa: „(Hel), Kuźnica (Hel), Jastarnia”, w wierszu zaś 6 po art. „61” dodaje się art. „64”.

W punkcie 5) w wierszu 3 po słowie „towarów” dodaje się słowo: „zwłok” oraz w wierszu 4 skreśla się słowa: „w wysokości podwójnej”.

W § 2 rozporządzenia w wierszu 3 po słowach: „Wielka Wieś” dodaje się słowa: „(Hel), Kuźnica (Hel), Jastarnia”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 czerwca 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*